

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.365/1
van 29 november 2012

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging
van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2006 tot
invoering van de tewerkstellingspremie'

Op 12 november 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2006 tot invoering van de tewerkstellingspremie’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 29 november 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX en Lieven DENYS, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Nathalie VAN LEUVEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 november 2012.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2006 ‘tot invoering van de tewerkstellingspremie’.

De definitie van loonkosten op basis waarvan de tewerkstellingspremie berekend zal worden, wordt aangepast. Tevens wordt een terminologische wijziging doorgevoerd, waarbij de term “subsidies” vervangen wordt door de term “vergoedingen” (artikelen 1 en 2).

De toekenningsvoorwaarden om een tewerkstellingspremie te krijgen worden gewijzigd. Zo wordt door de Vlaamse Minister bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid bepaald wat het maximumbedrag aan loonkosten is van de aangeworvene gedurende zes maanden die aan de indiensttreding voorafgaan bij dezelfde of bij een andere onderneming van dezelfde technische bedrijfseenheid (artikel 3). Het ontwerp stelt categorieën van personen vast aan wie een tewerkstellingspremie wordt betaald, en bepaalt dat de tewerkstellingspremie wordt bepaald aan de hand van een percentage van de loonkosten, met als bovengrens van de in rekening te nemen loonkosten het dubbele van het gemiddeld gewaarborgd maandinkomen. De tewerkstellingspremie wordt toegekend in het kwartaal volgend op het kwartaal van indiensttreding van de betrokken werkzoekende. De voorwaarden inzake cumulatie met andere steunmaatregelen van de algemene groepsvrijstellingsverordening¹ worden verduidelijkt. Er wordt bepaald wat de gevolgen zijn van het overschrijden van de hoogste steunintensiteit of van het hoogste steunbedrag (artikel 4). De voorwaarden tot indiening van een aanvraag voor een tewerkstellingspremie worden gewijzigd (artikel 5), evenals de regeling inzake de schorsing van de betaling van de tewerkstellingspremie en de terugvordering van de uitbetaalde premies (artikel 6). Ten slotte wordt bepaald onder welke voorwaarden de uitbetaalde tewerkstellingspremies niet teruggevorderd worden van de onderneming (artikel 7).

Overeenkomstig artikel 8 treedt het te nemen besluit in werking op 1 januari 2013.

2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 5, § 1, 2°, b) en § 2, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling’. Overeenkomstig artikel 5, § 1, 2°, b) heeft de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (hierna: VDAB) onder meer als taak de toekenning van tegemoetkomingen met als doel de aanwerving en de plaatsing van werkzoekenden en werknemers te bevorderen. Bij artikel 5, § 2 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om nadere regels uit te vaardigen, met betrekking tot onder meer de voormelde aangelegenheid en om de taken van de VDAB verder te preciseren en/of te concretiseren.

¹ Verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

3. Het tweede lid van de aanhef moet worden aangevuld met een verwijzing naar paragraaf 2 van artikel 5 van het decreet van 7 mei 2004.

DISPOSITIEF

Artikel 1

4. De gemachtigde verklaarde dat met de vervanging van de definitie van het begrip “loonkosten” in het ontworpen artikel 1, 6° beoogd wordt deze definitie af te stemmen op de definitie van het begrip “referteloon” in artikel 28, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 ‘betreffende de professionele integratie van personen met een arbeidshandicap’ (zie ook nota aan de Regering, punt 1).

In punt c) van de laatstgenoemde bepaling wordt evenwel gewag gemaakt van “de verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen ten voordele van de werkgever, en meer in het bijzonder deze vermeld in hoofdstuk 7 van titel IV van de programmawet van 24 december 2002”, terwijl in het ontworpen artikel 1, 6°, tweede lid, a) enkel de zinsnede “de verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen ten voordele van de werkgever” wordt vermeld. De tweede zinsnede perkt de draagwijdte van de eerste zinsnede weliswaar niet in, maar indien een volledig inhoudelijke afstemming wordt beoogd, lijkt het toch verkieslijk ook die tweede zinsnede over te nemen.

In het ontworpen artikel 1, 6°, tweede lid, b) wordt bepaald dat de loonkosten worden verminderd met “andere vergoedingen dan de vergoedingen vermeld in punt a)”. Vraag is of met de “vergoedingen vermeld in punt a)” wordt bedoeld op “de verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen ten voordele van de werkgever” (ontworpen artikel 1, 6°, tweede lid, a)), dan wel op “het loon”, vermeld in het ontworpen artikel 1, 6°, eerste lid, a). Ter wille van de rechtszekerheid zou in het ontworpen artikel 1, 6°, tweede lid, b), moeten worden verduidelijkt waarop de verwijzing naar de “vergoedingen vermeld in punt a)” precies betrekking heeft.

Artikel 4

5. Op de vraag wat bedoeld wordt met de niet-cumuleerbaarheid van de tewerkstellingspremie met dienstencheques, zoals bepaald in het ontworpen artikel 5, § 5, tweede lid, 1°, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Dit betekent dat een werkgever (erkende onderneming) die werknemers te werk stelt die worden betaald met dienstencheques voor die werknemers geen tewerkstellingspremie kan krijgen.”

Dat deze bepaling enkel betrekking heeft op ondernemingen die erkend zijn om buurtwerken of buurtdiensten te leveren die worden vergoed met dienstencheques, kan beter in de

ontworpen bepaling worden verduidelijkt, bijvoorbeeld door het aangehaalde punt 1° te redigeren als volgt: “1° dienstencheques, wat betreft de erkende onderneming, vermeld in artikel 2, § 1, 6°, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;”.

Artikel 7

6. Naar luid van artikel 40, lid 5, tweede alinea, van de algemene groepsvrijstellingsverordening wordt de steun in de vorm van loonsubsidies ten behoeve van de indienstneming van kwetsbare werknemers “overeenkomstig naar evenredigheid verminderd” indien de werkperiode korter is dan 12 maanden voor kwetsbare werknemers² of korter dan 24 maanden voor uiterst kwetsbare werknemers³.

Het ontworpen artikel 10 bepaalt dat de uitbetaalde tewerkstellingspremies niet teruggevorderd worden van de onderneming als de arbeidsovereenkomst binnen de periode waarvoor een tewerkstellingspremie werd toegekend aan de aangeworvene zelf, wordt beëindigd wegens een dringende reden die de aangeworvene ten laste wordt gelegd of wegens overmacht. Uit die ontworpen bepaling zou kunnen worden afgeleid dat ook tewerkstellingspremies die betrekking hebben op de periode na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, niet zouden kunnen worden teruggevorderd, hetgeen niet strookt met de aangehaalde verordeningsbepaling. Om deze mogelijke interpretatie uit te sluiten, kan het ontworpen artikel beter als volgt worden geredigeerd:

“Art. 10. Als de arbeidsovereenkomst binnen de periode waarvoor een tewerkstellingspremie werd toegekend, wordt beëindigd, hetzij door de aangeworvene zelf, hetzij wegens dringende reden die de aangeworvene ten laste wordt gelegd, hetzij wegens overmacht, worden de tewerkstellingspremies die betrekking hebben op de effectieve duur van de arbeidsovereenkomst, niet teruggevorderd van de onderneming. De onderneming moet een bewijs daarvan voorleggen.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

² Zie artikel 2, punt 18, van de verordening.

³ Zie artikel 2, punt 19, van de verordening.